

**EL NADAL DE L'ANY
2025 JEU SOBRE EL
PESSEBRE DE LA
SAGRADA FAMÍLIA I
GOITA LA CREU DE LA
FACANA EN LAIRADA
ALS QUATRE VENTS...**

Sota un cel de fum i llum ensopida, el Nadal arriba aquesta vegada amb passes cauteloses. No és un Nadal de postal embadalida, sinó un Nadal que s'alça com una petita flama roent enmig de les batalles de cada dia. Enlloc de campanes alegroies i cants tranquils, ressonen ecos cautelosos de sirenes eixordadores, un recordatori que el món encara fuig, plora i es trenca. Però aquest Nadal no es rendeix: neix sostenint-se en el pessebre gaudinià de una de les façanes i mira la creu encimbellada que irradia aixopluc al món des de la catedral més alta del món.

No hi ha pessebre de luxe, però sí un racó improvisat amb catifes gastades i caixes de cartró beneïdes per la solidaritat, famílies que han perdut casa, nens amb ulls plens de por, avis amb mans tremoloses i cares marcades pel dolor. Tots s'acosten camí cap al pessebre. Un tros de pa compartit, una manta estesa, una veu que canta al nen en aquest pessebre, un regal de bellesa, però també un plor que entra en les cicatrius de la humanitat. El nen neix entre les ruïnes, però també el seu somriure no oblida com juga, amb el bes d'una mare, que encara té esperança per al recent nascut.

Aquest Nadal, doncs, no és només el record d'un passat. La creu alterosa i recentment inaugurada projecta la seva ombra sobre un món fragmentat que espera constructors d'una pau que no sigui fantasia, sinó una decisió de la intel·ligència i del cor, un compromís amb el proïsme que lluita aferrissadament dia darrera dia. Sota la creu, que ja corona la façana, malgrat tot, el Nadal neix com cada anya qui s'obre i acull el misteri que perdura. Entre ruïnes i somnis, entre el foc de les guerres i la llum de la pau, la creu suscita una mort que pretén, en un pessebre, néixer a la vida.

**US DESITGEN UNES BONES FESTES DE NADAL 2025 I ANY NOU 2026,
MIQUEL ÀNGEL BOSCH I FRIDRIN
MARIA EUGÈNIA FÁBREGAS I MINGUELL**